

Sentrale aktører

Haider al-Abadi: Statsminister i Irak, 2014–

Mahmoud Abbas: President for de palestinske myndighetene, 2005– , leder for PLO, 2004–.

Wael Abbas: Fremtredende egyptisk blogger og aktivist, svært sentral under fremveksten av protestbevegelsen i landet på 2000-tallet (blogg: <http://misrdigital.blogspot.com/>).

Abdullah, konge av Jordan: Sønn av Sharif Hussein, tok del i Husseins opprør, emir og senere konge av Transjordan (senere Jordan), 1921–1951.

Kong Abdullah av Saudi-Arabia: Konge av Saudi-Arabia, 2005–2015.

Kong Abdullah II av Jordan: Konge av Jordan, 1999–.

Hussein ibn Ali: Sharif av Mekka under det osmanske styret, inngikk i 1916 en avtale med britene om å kjempe mot Det osmanske riket mot støtte til et arabisk kongedømme etter krigen, men dette ble aldri realisert. Konge av Hijaz etter første verdenskrig til han abdiserte i 1924.

Ali, konge av Hijaz: Sønn av Sharif Hussein, konge av Hijaz 1924–1925.

Michel Aoun: Tidligere general i den libanesiske hæren, President i Libanon 2016–.

Yasir Arafat: Leder for PLO 1969–2004, president for de palestinske myndighetene, 1996–2004, inngikk Oslo-avtalen med israelske myndigheter i 1993, mottok Nobels fredspris i 1994.

Bashar al-Assad: Tok over som president i Syria da hans far, Hafiz al-Assad, døde i 2000.

Hafiz al-Assad: Syrias leder 1970–2000 (president fra 1971).

Mustafa Kemal Atatürk: Osmansk offiser, leder under den tyrkiske frigjøringskrigen, grunnleggeren av det moderne Tyrkia og landets første president frem til sin død i 1938.

Abdallah Azzam: Palestinsk jihadist, tidligere medlem av Det muslimske brorskap, organiserte arabiske fremmedkriegeres deltakelse i kampen mot Sovjet i Afghanistan.

Abu Bakr al-Baghdadi: Leder for den Islamske staten i Irak (tidligere al-Qaida i Irak), senere ISIS og IS, 2010–.

Lord (Arthur) Balfour: Britisk politiker som i 1917 utstedte den såkalte Balfourerklæringen som uttrykte den britiske regjeringens støtte til et jødisk nasjonalhjem i Palestina.

Hassan al-Banna: Grunnla i 1928 *jamaat al-ikhwan al-muslimin*, Det muslimske brorskap (MB) i Egypt.

Menachem Begin: Israels statsminister 1977–1983, tidligere leder av Irgun, inngikk fredsavtale med Egypt i 1978, mottok Nobels fredspris for dette samme år.

Zine al-Abidine Ben Ali: Tunisias president 1987–2011.

David Ben-Gurion: Israelsk politiker, sentral i arbeiderbevegelsen og oppbyggingen av Histadrut og andre institusjoner under det britiske styret, Israels første statsminister ved uavhengigheten, statsminister i flere år over to perioder frem til 1963.

Osama bin Laden: Saudiaraber som regnes som grunnleggeren av al-Qaida, drept av amerikanske styrker i 2011.

Mohamed Bouazizi: Ung tunisier som ble selve symbolet på opprøret i landet og den arabiske våren, etter at han i desember 2010 tente på seg selv i protest mot myndighetenes korrupsjon, måten han ble behandlet på og manglende fremtidsutsikter. Hendelsen anses som begynnelsen på den arabiske våren.

Habib Bourguiba: Tunisisk frigjøringshelt og politiker, regnes som Tunisias landsfader, landets president fra 1957–1987.

Abdelaziz Bouteflika: Algerisk politiker og offiser, Algeries president 1999–.

Sara al-Drees: Fremtredende kuwaitisk aktivist, svært aktiv under protestbevegelsen i landet 2010–2013 (Twitter: @saraaldrees).

Recep Tayyip Erdogan: Tyrkias statsminister 2003–2014, Tyrkias president 2014–.

Beji Caid Essebsi: Tunisias president 2014–. Hadde en rekke ulike roller i regimene til Bourgiba og Ben Ali.

Feisal, konge av Irak: Sønn av Sharif Hussein, ledende under Husseins opprør. Deltaker på fredskonferansen i Versailles, utropt til konge av Syria i 1920, men kastet av Frankrike samme år, konge av Irak 1921–1933.

Muammar Gaddafi: Libyas leder 1969–2011.

François Georges-Picot: Fransk diplomat som fremforhandlet den såkalte Sykes-Picot-avtalen i 1916 om fordelingen av områdene som utgjorde Det osmanske riket.

Rached Ghannouchi: Tunisisk politiker, leder for det moderate islamistpartiet al-Nahda.

Wael Ghonim: Fremtredende egyptisk aktivist som grunnla Facebook-gruppen «Vi er alle Khalid Said».

Abd Rabbu Mansour Hadi: Visepresident i Jemen 1994–2011, valgt som president i 2012, i eksil fra 2015, fremholdes av den saudiledede koalisjonen som Jemens legitime president.

Khalifa Haftar: Tidligere offiser i den libyske hæren, kontrollerer store deler av det østlige Libya. Forsøkte å gjennomføre statskupp i februar 2014, iverksatte «operasjon verdighet» sommeren 2014.

Saad al-Hariri: Libanons statsminister 2009–2011 og 2016–. Sønn av tidligere statsminister Rafiq al-Hariri.

Kong Hassan II av Marokko: Konge av Marokko, 1961–1999.

Theodor Herzl: Grunnleggeren av den sionistiske bevegelsen og forfatteren av «Jødestaten».

Riad Hijab: Statsminister i Syria en kortere periode før han i august 2012 hoppet av og ga sin støtte til opposisjonen, leder for HNC 2015–2017.

Kong Hussein av Jordan: Konge av Jordan, 1953–1999.

Saddam Hussein: Leder for Iraks Baath-regime 1979–2003, henrettet av irakiske myndigheter i 2006.

Amin al-Husseini: Fremtredende palestinsk politisk leder under det britiske mandatstyret i Palestina.

Abu Mohammed al-Julani: Leder for al-Qaidas gruppe i Syria, Jabhat al-Nusra, og dens etterfølgere. Brøt med al-Baghdadi og ISIS i 2013.

Tawakkol Karman: Jemenittisk aktivist og menneskerettighetsforkjemper, sentral under opprøret fra 2011, vinner av Nobels fredspris 2011 (Twitter: @TawakkolKarman).

Maryam al-Khawaja: Sentral Bahrainsk aktivist og menneskerettighetsforkjemper, svært involvert i opprøret fra 2011 (Twitter: (@MARYAMALKHAWAJA)).

Ayatollah (Ruhollah) Khomeini: Iransk religiøs lærd og politiker, sentral i den iranske revolusjonen og etableringen av den islamske republikken, Irans øverste leder 1979–1989.

Nouri al-Maliki: Statsminister i Irak, 2006–2014.

AbdelRahman Mansour: Kjent egyptisk aktivist som drev Facebook-gruppen «Vi er alle Khalid Said » sammen med Wael Ghonim.

Lina Ben Mhenni: Fremtredende tunisisk aktivist og blogger, svært involvert under revolusjonen i 2010/2011 (Twitter: @benmhennilina).

Kong Mohammed VI av Marokko: Konge av Marokko, 1999–.

Mohammed Morsi: Egyptisk politiker tilhørende Det muslimske brorskap, Egypts president 2012–2013.

Hosni Mubarak: Egypts president, 1981–2011.

Khalifa bin Zayed Al Nahyan: Hersker i Abu Dhabi og president i De forente arabiske emirater, 2004–.

Mohamed bin Zayed Al Nahyan: Abu Dhabis kronprins, bror til Emiratenes president og Abu Dhabis hersker. Anses av mange for å være arkitekten bak Emiratenes offensive utenrikspolitikk.

Gamal Abdel Nasser: Leder av de frie offiserene som tok makten i et kupp i Egypt i 1952, pan-arabismens ubestridte leder da han satt ved makten, statssjef i Egypt 1954–1970 (president fra 1956).

Benjamin Netanyahu: Israels statsminister, 1996–1999 og 2009–.

Sultan Qabus (bin Said) av Oman: Sultan av Oman, 1970–.

Sayyid Qutb: Medlem av Det muslimske brorskap i Egypt som blir ansett som en helt sentral ideolog for senere jihadister, henrettet av egyptiske myndigheter i 1966.

Yitzhak Rabin: Israels statsminister 1974–1977 og 1992–1995, inngikk Oslo-avtalen med PLO i 1993, mottok Nobels fredspris i 1994, drept av ekstremist i 1995.

Anwar Sadat: Egypts president 1970–1981, inngikk fred med Israel i 1978, mottok Nobels fredspris for dette samme år, drept av ekstremister i 1981.

Khalid Said: Ung egypter som ble selve symbolet for hva som var galt med Mubaraks regime, motstanden mot dette og revolusjonen i 2011. Said ble slått i hjel av politiet i Alexandria sommeren 2010.

Ali Abdullah Saleh: President i Nord-Jemen 1978–1990, Jemen 1990–2011, skiftet side og støttet Houthi-opprørerne i 2014, drept av Houthiene da han igjen skiftet side i borgerkrigen i 2017.

Kong Salman av Saudi-Arabia: Konge av Saudi-Arabia, 2015–.

Mohammed bin Salman: Kronprins, forsvarsminister i Saudi-Arabia. Anses for å ha svært sterk innflytelse på kong Salman, og for å være arkitekten bak landets offensive utenrikspolitikk og innenrikspolitiske reformer.

Fayez al-Sarraj: Statminister og leder for den FN-støttede samlingsregjeringen i Libya (GnA), 2015–.

Ibn Saud (Abd al-Aziz Al Saud): Grunnleggeren av det moderne Saudi-Arabia og landets første konge frem til sin død i 1953.

Mona Seif: Fremtredende egyptisk aktivist og menneskerettighetsaktivist, sentral under revolusjonen i 2011 og tiden etter (Twitter: @Monasosh).

Yitzhak Shamir: Israels statsminister 1983–1984 og 1986–1992, tidligere leder av Sternligaen (Lehi).

Ariel Sharon: Israelsk politiker og offiser, statsminister 2001–2006, gjennomførte tilbaketrekningen fra Gaza, forsvarsminister under invasjonen av Libanon i 1982.

Abdel Fattah al-Sisi: Egypts president 2014–, gjennomførte som forsvarsminister militærkuppet i landet sommeren 2013.

Mark Sykes: Britisk politiker som fremforhandlet den såkalte Sykes-Picot-avtalen i 1916 om fordelingen av områdene som utgjorde Det osmanske riket.

Tamim Bin Hamad Al-Thani: Emir av Qatar, 2013–.

Abu Musab al-Zarqawi: Jordanskfødt jihadist, grunnlegger av al-Qaida i Irak (senere ISIS/IS).

Ayman al-Zawahiri: Egypter som sammen med bin Laden grunnla al-Qaida, gruppens leder etter at bin Laden ble drept.